

Súd: Krajský súd Nitra
Spisová značka: 12CoCsp/32/2023
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6122209976
Dátum vydania rozhodnutia: 31. 10. 2023
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Renáta Pátrovičová
ECLI: ECLI:SK:KSNR:2023:6122209976.2

Uznesenie

Krajský súd v Nitre v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Renáty Pátrovičovej a sudkýň JUDr. Sone Zmekovej a JUDr. Denisy Šaligovej v spore žalobcu: Alektum Capital II AG, IČ: CHE-496.825.067, Gubelstrasse 24, Zug, Švajčiarska konfederácia, v konaní zastúpený: Hudec s.r.o., Lazaretská 23 Bratislava, IČO: 36 855 260, proti žalovanej: A. B., nar. XX.X.XXXX, bytom C. XXX, o zaplatenie 279,30 eur s príslušenstvom, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Komárno zo dňa 10. novembra 2022 č. k. 5Csp/62/2022-99, takto

rozhodol:

Odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutej časti výroku II. o zamietnutí žaloby v ostatnej časti a výroku o trovách konania **z r u š u j e** a **v e c v r a c i a** súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

odôvodnenie:

1. Okresný súd Komárno (súd prvej inštancie) rozsudkom zo dňa 10. novembra 2022 č. k. 5Csp/62/2022-99 (napadnutý rozsudok) I. zaviazal žalovanú zaplatiť žalobcovi istinu v sume 206,80 eur, úrok z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 3,- eur od 1.2.2019 do zaplatenia, 3,- eur od 1.3.2019 do zaplatenia, 3,- eur od 1.4.2019 do zaplatenia, 3,- eur od 1.5.2019 do zaplatenia, 3,- eur od 1.6.2019 do zaplatenia, 3,- eur od 1.7.2019 do zaplatenia, 3,- eur od 1.8.2019 do zaplatenia, 185,80 eur od 1.10.2019 do zaplatenia, všetko do troch dní po právoplatnosti rozsudku, II. návrh žalobcu v ostatnej časti zamietol, žalovaného zaviazal zaplatiť náhradu trov konania žalobcu vo výške 48 %.

2. V odôvodnení rozsudku súd prvej inštancie uviedol, že žalobca sa žalobou doručou dňa 10.1.2022 domáhal zaplatenia istiny 279,30 eur, úrok z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 3,- eur od 1.11.2018 do zaplatenia, 50,30 eur od 1.12.2018 do zaplatenia, 19,20 eur od 1.1.2019 do zaplatenia, 3,- eur od 1.2.2019 do zaplatenia, 3,- eur od 1.3.2019 do zaplatenia, 3,- eur od 1.4.2019 do zaplatenia, 3,- eur od 1.5.2019 do zaplatenia, 3,- eur od 1.6.2019 do zaplatenia, 3,- eur od 1.7.2019 do zaplatenia, 3,- eur od 1.8.2019 do zaplatenia, 185,80 eur od 1.10.2019 do zaplatenia. Svoj návrh odôvodnil tým, že právny predchodca žalobcu uzavrel so žalovaným dňa 14.12.2008 Zmluvu o pripojení a poskytovaní verejných služieb retransmisie prostredníctvom satelitu, uzatvorená podľa § 43 zákona č. 610/2003 Z. z. číslo 30382272, na základe ktorej právny predchodca žalobcu poskytoval žalovanému služby satelitnej televízie (ako aj s tým spojené služby nájmu koncových zariadení). Poskytnuté služby právny predchodca žalobcu v zmysle zmluvy účtoval žalovanému na mesačnej báze. Nakoľko sa žalovaný dostal s úhradou vystavených faktúr do omeškania, právny predchodca žalobcu odstúpil od predmetnej Zmluvy. Pretože žalovaný porušil svoju povinnosť vrátiť prenajaté koncové zariadenie v zmysle všeobecných obchodných podmienok právneho predchodcu žalobcu, poslednou faktúrou si právny predchodca žalobcu uplatnil nárok na zaplatenie zmluvnej pokuty. V zmysle bodu 15. časti III čl. 6 všeobecných podmienok pre poskytovanie verejných služieb „Účastník má povinnosť do 15 dní odo dňa ukončenia zmluvného vzťahu vrátiť Technické zariadenie Podniku na Predajné miesto. V prípade, že Účastník nevráti Technické zariadenie, má Podnik nárok na uplatnenie zmluvnej pokuty v zmysle platného Cenníka.“ V zmysle bodu 5.1.4. cenníka platného v čase odstúpenia od zmluvy a

povinnosti žalovaného vrátiť Technické zariadenia právnemu predchodcovi žalobcu je zmluvná pokuta za nevrátenie SCART/HDMI kábla vo výške 3 eur, zmluvná pokuta za nevrátenie diaľkového ovládača vo výške 10 eur, zmluvná pokuta za nevrátenie koncového zariadenia vo výške 50 eur, zmluvná pokuta za nevrátenie Smart karty vo výške 19,90 eur a zmluvná pokuta za nevrátenie zdrojového kábla vo výške 10 eur. Nakoľko mal žalovaný v nájme po 2 kusy z každého uvedeného zariadenia, právny predchodca žalobcu si uplatnil nárok na zaplatenie zmluvnej pokuty za nevrátenie každého zo zariadení. Právny predchodca žalobcu postúpil pohľadávku na žalobcu zmluvou o postúpení pohľadávok, ktorá nadobudla účinnosť dňa 1.4.2020. Následne sa žalobca pred podaním žaloby pokúsil o mimosúdne urovanie dlhu, žalovaný však na opakované (aj telefonické) výzvy nereagoval.

3. Súd prvej inštancie z vykonaného dokazovania zistil, že právny predchodca žalobcu uzavrel so žalovaným dňa 14.12.2008 Zmluvu o pripojení a poskytovaní verejných služieb retransmisie prostredníctvom satelitu podľa § 43 zákona č. 610/2003 Z. z. číslo 30382272, na základe ktorej právny predchodca žalobcu poskytoval žalovanej služby satelitnej televízie (ako aj s tým spojené služby nájmu koncových zariadení). Poskytnuté služby právny predchodca žalobcu v zmysle zmluvy účtoval žalovanému na mesačnej báze. Nakoľko sa žalovaná sa dostala s úhradou vystavených faktúr do omeškania, právny predchodca žalobcu odstúpil od predmetnej zmluvy. Pretože žalovaná porušila svoju povinnosť vrátiť prenajaté koncové zariadenie v zmysle všeobecných obchodných podmienok právneho predchodcu žalobcu, poslednou faktúrou si právny predchodca žalobcu uplatnil nárok na zaplatenie zmluvnej pokuty. V zmysle bodu 15. časti III čl. 6 všeobecných podmienok pre poskytovanie verejných služieb „Účastník má povinnosť do 15 dní odo dňa ukončenia zmluvného vzťahu vrátiť Technické zariadenie Podniku na predajné miesto. V prípade, že účastník nevráti technické zariadenie, má podnik nárok na uplatnenie zmluvnej pokuty v zmysle platného Cenníka.“ V zmysle bodu 5.1.4. cenníka platného v čase odstúpenia od zmluvy a povinnosti žalovanej vrátiť Technické zariadenia právnemu predchodcovi žalobcu je zmluvná pokuta za nevrátenie SCART/HDMI kábla vo výške 3 eur, zmluvná pokuta za nevrátenie diaľkového ovládača vo výške 10 eur, zmluvná pokuta za nevrátenie koncového zariadenia vo výške 50 eur, zmluvná pokuta za nevrátenie Smart karty vo výške 19,90 eur a zmluvná pokuta za nevrátenie zdrojového kábla vo výške 10 eur. Nakoľko mal žalovaný v nájme po 2 kusy z každého uvedeného zariadenia, právny predchodca žalobcu si uplatnil nárok na zaplatenie zmluvnej pokuty za nevrátenie každého zo zariadení. Právny predchodca žalobcu postúpil pohľadávku na žalobcu zmluvou o postúpení pohľadávok, ktorá nadobudla účinnosť dňa 1.4.2020. Následne sa žalobca pred podaním žaloby pokúsil o mimosúdne urovanie dlhu, Žalovaný však na opakované (aj telefonické) výzvy nereagoval.

4. Súd prvej inštancie vec právne posúdil podľa § 43 ods. 1 písm. a/, § 43 ods. 12 písm. b/, § 44 ods. 1 zákona č.3 51/2011 Z. z. o elektronických komunikáciách, § 488, § 51, § 52 ods. 1, 2, 3, 4, § 544 ods. 1, § 663, § 671 ods. 1, § 54a, § 100 ods. 1, § 101 Občianskeho zákonníka a dospel k záveru, že žaloba bola podaná na Okresnom súde Banská Bystrica dňa 10.1.2022, pričom v zmysle § 101 Občianskeho zákonníka sú premlčané všetky nároky žalobcu pred 10.1.2019. Keďže faktúra 3 eur splatná dňa 31.10.2018, faktúra 50,30 eur splatná dňa 31.11.2018 a faktúra 19,20 eur so splatnosťou 31.12.2018 od 1.1.2019 sa stali splatnými v čase pred 10.1.2019, uvedenú pohľadávku žalobcu je potrebné považovať za premlčanú. Z daného dôvodu tento nárok nebolo možné žalobcovi priznať.

5. O trovách konania súd prvej inštancie rozhodol podľa § 255 ods. 1, § 262 ods. 1 CSP podľa pomeru úspechu v konaní. Žalobca sa žalobou domáhal zaplatenia sumy 279,30 eur, úspešný bol v časti 206,80 eur, čo predstavuje 74 %. V časti o zaplatenie sumy 72,50 eur bola úspešná žalovaná, t. j. 26 %. Celkový úspech žalobcu je teda 48 % (74 % - 26 %).

6. Proti uvedenému rozsudku v časti výroku II. o zamietnutí zvyšku žaloby a výroku III. o trovách konania podal v zákonnej lehote odvolanie žalobca, žiadal v uvedených častiach rozsudok zmeniť, žalobe vyhovieť v plnom rozsahu a priznať mu trovy konania v plnom rozsahu. Poukázal na § 1, § 8 zákona č. 62/2020 Z. z. o niektorých mimoriadnych opatreniach v súvislosti so šírením nebezpečnej nákazlivej ľudskej choroby COVID-19, ktoré súd prvej inštancie opomenul aplikovať. Na základe uvedených zákonných ustanovení premlčacia doba počas 76 dní neplynula, resp. doba, v ktorej bolo možné uplatniť ich nárok, sa predĺžila o 76 dní. V zmysle uvedeného bola lehota na uplatnenie faktúry splatnej 31.10.2018 do dňa 15.1.2022 (pri faktúre splatnej 30.11.2018 bola lehota na uplatnenie nároku do 14.2.2022, pri faktúre splatnej 31.12.2018 bola lehota na uplatnenie do 15.3.2022). Nakoľko bola žaloba podaná dňa 10.1.2021, ich nárok nie je premlčaný.

7. Krajský súd v Nitre ako odvolací súd (§ 34 CSP) prejednal vec viazaný rozsahom a dôvodmi odvolania (§ 379, § 380 CSP) ako aj skutkovým stavom zisteným súdom prvej inštancie (§ 383 CSP) a po prejednaní veci bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 385 ods. 1 CSP) dospel k záveru, že nie sú dané podmienky ani na potvrdenie a ani na zmenu napadnutého rozsudku. Preto tento rozsudok podľa § 389 ods. 1 písm. c) a § 391 ods. 1 CSP zrušil a vec vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

8. Podľa § 1 zákona č. 62/2020 Z. z. účinného dňom vyhlásenia – 27. 03. 2020, lehoty ustanovené právnymi predpismi v súkromnoprávných vzťahoch na uplatňovanie alebo bránenie práv na súde, uplynutím ktorých by došlo k premlčaniu alebo k zániku práva, a) v čase odo dňa účinnosti tohto zákona do 30. apríla 2020 neplynú, b) ktoré uplynuli po 12. marci 2020 do dňa účinnosti tohto zákona, sa neskončia skôr ako za 30 dní po nadobudnutí účinnosti tohto zákona.

9. Podľa § 8 zákona č. 62/2020 Z. z. účinného dňom vyhlásenia (novelizácie zák. č. 9/2021 Z. z.) – 19. 01. 2021, lehoty ustanovené právnymi predpismi v súkromnoprávných vzťahoch na uplatňovanie alebo bránenie práv na súde, uplynutím ktorých by došlo k premlčaniu alebo k zániku práva, a) v čase odo dňa účinnosti tohto zákona do 28. februára 2021 neplynú, b) ktoré uplynuli po 31. decembri 2020 do dňa účinnosti tohto zákona, sa neskončia skôr ako za 30 dní po nadobudnutí účinnosti tohto zákona.

10. Cieľom zákona č. 62/2020 Z. z. bolo prijatie niektorých mimoriadnych opatrení v súvislosti so šírením nebezpečnej nákazlivej ľudskej choroby Covid-19 a niektorých opatrení v justícii. Časť opatrení, vrátane tých, ktoré sú vymedzené v § 1 a § 8 uvedeného zákona, sú koncipované ako opatrenia dočasného charakteru, pričom ich dočasnosť je daná dátumom, dokedy sa uplatňujú (viď dôvodová správa). Svojou povahou dopĺňajú právnu úpravu v OZ (§§ 111-114) a v CSP (§§ 119-121).

11. Odvolací súd uvádza, že zo samotného ustanovenia § 1 zákona č. 62/2020 Z. z., vyplýva, že tento zákon upravuje resp. poskytuje ochranu aj v rámci plynutia resp. uplynutia premlčacej doby, v čase ak by z objektívnych dôvodov (v súvislosti so šírením nebezpečnej nákazlivej ľudskej choroby Covid-19) mohlo dôjsť k uplynutiu premlčacej doby bez dôvodov na strane oprávnenej osoby. Zo znenia ustanovenia § 1 zákona č. 62/2020 Z. z. – z časti pred uvedením prípadov pod písmenami a/ a b/ slovami „uplynutím ktorých by došlo“ je zrejmé, že toto ustanovenie sa týka len tej premlčacej lehoty, ktorej uplynutie má resp. by mohlo nastať v časovom rámci resp. rozmedzí stanovenom § 1 citovaného zákona. Len v prípade ak by koniec plynutia premlčacej lehoty (posledný deň premlčacej lehoty) spadal do časového rozhrania v zmysle § 1 písm. a) zákona č. 62/2020 Z. z., t. j. táto premlčacia lehota by mala uplynúť v čase odo dňa účinnosti citovaného zákona – 27.03.2020 do 30.04.2020, by táto premlčacia lehota bola zachovaná, pretože by neplynula. Uvedené by malo za následok zachovanie premlčacej lehoty po 30.04.2020 s tým, že sa oprávnený subjekt môže úspešne domáhať svojho práva na súde (bez hrozby oslabenia jeho práva v dôsledku jeho premlčania) aj po 30.04.2020 resp. tak ako keby časové obdobie medzi 27.03.2020 do 30.04.2020, v ktorom mala uplynúť premlčacia lehota, nebolo (a neplynulo). Obdobným prípadom ochrany pred premlčaním resp. pred uplynutím premlčacej lehoty (v súvislosti so šírením nebezpečnej nákazlivej ľudskej choroby Covid-19) je aj prípad predvídaný § 1 písm. b) zákona č. 62/2020 Z. z., podľa ktorého ak (už) došlo k uplynutiu premlčacej lehoty v čase od 13.03.2020 do 28.03.2020 (deň po + 30 dní odo dňa po účinnosti zákona č. 62/2020 Z. z.), tak táto premlčacia lehota by sa neskončila skôr ako za 30 dní po nadobudnutí účinnosti uvedeného zákona, t. j. 26.04.2020.

12. Rovnako tak ako § 1 zákona č. 62/2020 Z. z., poskytuje rovnakú ochranu pred premlčaním práv oprávnených subjektov z objektívnych dôvodov v súvislosti so šírením nebezpečnej nákazlivej ľudskej choroby Covid-19, aj § 8 zákona č. 62/2020 Z. z., ktorý bol prijatý novelou č. 9/2021 Z. z. (zákon č. 62/2020 Z. z.). Teda rozdiel medzi § 1 a § 8 citovaného zákona spočíva len v čase účinnosti týchto ustanovení o neplynutí/neskončení lehôt. Ak by teda posledný deň premlčacej lehoty spadal do časového rozhrania v zmysle § 8 písm. a) zákona č. 62/2020 Z. z., t. j. táto premlčacia lehota by mala uplynúť v čase odo dňa účinnosti citovaného zákona – 19.01.2021 do 28.02.2021, by táto premlčacia lehota bola zachovaná, pretože by neplynula. Podľa § 8 písm. b) zákona č. 62/2020 Z. z., podľa ktorého ak došlo k uplynutiu premlčacej lehoty v čase od 31.12.2020 do 19.01.2021 (deň účinnosti novely zákona č. 62/2020 Z. z., prijatej pod č. 9/2021 Z. z.), tak táto premlčacia lehota by sa neskončila skôr, ako za 30 dní po dni nadobudnutia účinnosti uvedeného zákona, t. j. 18.01.2021.

13. Na základe vyššie uvedeného je možné konštatovať, že ustanovenia § 1 a § 8 zákona č. 62/2020 Z. z. poskytujú ochranu pred premlčaním nároku oprávnenej osoby, avšak uvedené zákonné ustanovenia sa vzťahujú len na tie prípady resp. premlčacie lehoty, ktoré mali uplynúť v § 1 alebo § 8 vymedzenom časovom rámci, t. j. ak by koniec premlčacej lehoty spadol do časového obdobia predvídaného citovanými ustanoveniami. V žiadnom prípade však nemožno vysloviť, že tieto ustanovenia z hľadiska plynutia resp. uplynutia premlčacej lehoty sa vzťahujú generálne na všetky premlčacie lehoty a tieto predlžujú.

14. Keďže súd prvej inštancie sa nezaoberal pri posúdení premlčania žalovanej pohľadávky uvedenými právnymi predpismi odvolací súd nemal inú možnosť ako rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutej časti zrušiť a vec vrátiť súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie. V ďalšom konaní súd prvej inštancie sa bude opätovne zaoberať vecou v naznačenom smere a svoje nové rozhodnutie zdôvodní v súlade s ustanovením § 220 ods. 2 CSP tak, aby bolo presvedčivé a v prípadnom ďalšom odvolacom konaní preskúmateľné. Zároveň súd v novom rozhodnutí rozhodne aj o trovách konania, vrátane trov odvolacieho konania.

15. Odvolací súd záverom konštatuje, že súd prvej inštancie sa dopustil aj nesprávneho procesného postupu, keď žalovanej nedoručil zákonným spôsobom žalobu. Žalobu doručoval žalovanej na adresu D. E., D. XX, pričom podľa výpisu z registra obyvateľov má bydlisko na adrese C. XXX. Taktiež nesprávne doručoval žalobu žalovanej oznámením na úradnej tabuli súdu, keďže adresa jej bydliska bola známa. Z uvedeného vyplýva, že žaloba vôbec nebola žalovanej doručená.

16. Toto rozhodnutie prijal senát odvolacieho súdu pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu možno podať dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419, § 420, § 421 CSP), v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii.

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).